

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

בפני כבוד השופטת הילה גורביץ שינפלד

התובעת: ז.ג. ת"ז -----
על-ידי ב"כ עו"ד אריאלה רוזנטל סודרי

נגד

הנתבע: ד.ג. ת"ז -----
ללא ייצוג

פסק דין

תביעה למזונות קטינה ותביעה למזונות משקמים.

הצדדים וטענותיהם:

1. הצדדים בני זוג לשעבר, התובעת יהודיה והנתבע חסר דת, נישאו זל"ז בעיר פראג בצ'כיה ביום 02.04.2015, נפרדו בחודש 01/2017 ונישואיהם הותרו ביום 24.10.2017.

2. לאחר פרידת הצדדים התברר כי התובעת הרתה, ולצדדים נולדה בת משותפת ביום 10.10.2017, נ.ג. (להלן: "הקטינה").

3. החל משנת 2012, לאחר שחרורו של הנתבע משירות צבאי חובה, ובעת שהצדדים היו בתחילת שנות העשרים לחייהם, התגוררו הצדדים יחדיו, בשכירות.

הדירה האחרונה בה התגוררו, ברחוב ----, רשומה על שם אחיו של הנתבע. בגין הזכויות בדירה זו הגישה התובעת תביעה רכושית בטענה כי המדובר בדירה שרכישה מומנה על ידי הצדדים.

4. ביום 6.11.18 ניתן פסק דין לפיו משמורת הקטינה תהא בידי האם. זמני השהות מתקיימים ללא לינה, בימים שני ורביעי, מתום המסגרת החינוכית בשעה 15:00 ועד 19:30 עת האב משיב את קטינה לבית האם. נוסף על כך, בימי שישי או שבת אחת לשבועיים לסירוגין (בתקופת לימודי הנתבע בימי חמישי).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

תלה"מ 18-01-26969 – מזונות קטינה

5. בכתב התביעה נטען כי במהלך החיים המשותפים התגוררו הצדדים בדירה השייכת לאימו של הנתבע ושרכישה מומנה חלקית על ידי הכנסות בני הזוג אשר חסכו במשך 9 שנים. נטען כי בחודש 1/17 הסתכסכו הצדדים והנתבע דרש מהתובעת לעזוב את הדירה. עוד נטען כי בתקופת ההיריון הנתבע לא תמך בתובעת כלכלית וסירב להשתתף בהוצאות הקטינה ועל כן התובעת רכשה לבדה את כל הריהוט לקטינה, ביגוד, טיטולים וכל הדרוש.

אשר להכנסות הצדדים, נטען כי במועד הגשת התביעה התובעת אינה עובדת והכנסתה היחידה היא קצבת הבטחת הכנסה וקצבת ילדים. עוד נטען כי עד לחודש 7/2017, עבדה התובעת כמוכרת בחנות ומשכורתה עמדה על סך של 4,100 ₪ נטו לחודש. נטען גם כי התובעת מתגוררת עם הקטינה בדירת אימה בחדר קטן וצפוף. אשר לנתבע, נטען כי הנתבע עובד כאחראי משמרת המאבטחים בבית חולים ----, ---- ומשתכר סך של 10,000 ₪ נטו לחודש, מתגורר בדירה השייכת לאימו, אין לו הוצאות מדור והמיטלטלין בדירה שייכים לצדדים לאחר שנקנו במהלך חייהם המשותפים של הצדדים.

התובעת טענה כי במהלך החיים המשותפים נשא הנתבע ברוב הוצאות המחיה, משכורתה של התובעת הופקדה לחשבון הנתבע, והצדדים חיו ברמת חיים גבוהה מהממוצע, הרבו לבלות ולנסוע לחו"ל.

התובעת טענה כי "הקטינה זקוקה למזונותיה בסך של 2,500 ₪ לחודש", ונכתב כי סכום זה "כולל הוצאות מדור בסך של 1,200 ₪ ודמי טיפול בסך של 1,200 ₪". (ההדגשה שלי). בהמשך כתב התביעה, נטען כי צרכי הקטינה מורכבים מרכיבים כלהלן: סך של 1,300 ₪ בגין מזון (מטרנה), סך של 700 ₪ בגין ביגוד והנעלה, סך של 650 ₪ בגין ספרים, אגרת חינוך, טיולים, צעצועים, סך של 100 ₪ בגין הוצאות נסיעה, סך של 350 ₪ בגין תרבות ופנאי, ימי הולדת, סך של 200 ₪ בגין הוצאות רפואיות, סך של 700 ₪ בגין טיטולים ומוצרי טואלטיקה וסך של 1,000 ₪ בגין מדור והוצאות מדור, סה"כ 5,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

בית המשפט התבקש לחייב הנתבע לשלם כל חודש עבור מזונות הקטינה סך של 2,500 ₪, סך של 1,200 ₪ מדור והוצאות מדור וסך של 1,200 ₪ דמי טיפול וגם לחייב את הנתבע בכל ההוצאות הרפואיות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי, בהוצאות החינוכיות של הקטינה ובשיעורי נהיגה.

6. בכתב ההגנה נטען כי הצדדים ניהלו מערכת יחסים במשך כ-8 שנים, החל מסמוך למועד תום לימודיהם בבית הספר התיכון ומשך שירותו הצבאי של הנתבע. נטען כי בשנת 2014, בתחילת שנות העשרים לחייהם, ולאחר שחרורם משירות צבאי חובה, שכרו הצדדים דירה למגוריהם המשותפים. עוד נטען כי הרקע לקרע היא העובדה שבשנת 2014, התברר לנתבע כי התובעת נטלה על שמה הלוואה בסך של 20,000 ₪ אשר העבירה לדודתה וההלוואה הוחזרה מכספי הצדדים. הנתבע הרגיש מרומה ומנוצל והצדדים נפרדו למשך כ-6 חודשים. בהמשך הצדדים שבו לחיות יחדיו, ובשנת 2015, לאחר שהסתיימה ההלוואה הראשונה, ביקשה התובעת ליטול הלוואה נוספת עבור דודתה והנתבע סירב. בדעבד, בינואר 2017, התברר לנתבע, כי ללא ידיעתו, התובעת נטלה הלוואה נוספת בסך של 40,000 ₪ עבור דודתה דבר שגרם לנתבע שוב להרגיש מרומה ומנוצל, והצדדים נפרדו.

אשר להכנסות הצדדים, נטען כי התובעת עבדה במקום קבוע במשך 9 שנים ושכרה האחרון היה בסך של 5,000 ₪ נטו לחודש ונוסף על כך צברה זכויות ממקום עבודתה. אשר לנתבע, נטען כי הנתבע עובד כשכר שעתי של 42 ₪ לשעת עבודה, במחלקת הביטחון בבית חולים ---- ואם יעבוד משרה מלאה שכרו יעמוד על סך של כ-7,800 ₪ ברוטו לחודש. עוד נטען כי התובעת הסתירה בתביעתה כי הנתבע משלם תובעת 1,200 ₪ לחודש עבור מזונות הקטינה וקיבלה דמי לידה בסך של 10,020 ₪. נטען כי לתובעת אין הוצאות מדור מאחר והיא מתגוררת בבית אימה.

הנתבע הכחיש כי הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה כטענת התובעת וציין כי נסעו פעם אחת, לצ'כיה לשם חתונתם ונסיעה זו מומנה על ידי אימו של האב.

עוד נטען כי הצדדים לא שילמו עבור רכישת הדירה, השייכת לאחיו של הנתבע ובתקופת מגוריהם בדירה הם שילמו סך של 3,000 ₪ לחודש בגין דמי שכירות.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

הנתבע הודיע כי כפוף להוצאות מדור בפועל (שנכון לעת הזו אין לתובעת) הוא מסכים לשאת בשיעור של 30% ממדור הקטינה על מנת לאפשר לקטינה "סביבת טובה". עוד נטען כי האב הציע לשלם מזונות הגבוהים מהמזונות הזמניים והאם סירבה וגם סירבה לקבל ממנו חפצים עבור הקטינה.

אשר לצרכי הקטינה, נטען כי צרכי הקטינה נטענו על דרך ההפרזה. הנתבע העריך את הוצאות הקטינה בסך של 1,500 ₪ לחודש (200 ₪ בגין טיטולים, 500 ₪ בגין מזון, 100 ₪ בגין נסיעות, 300 ₪ בגין ביגוד והנעלה, 200 ₪ בגין אביזרי ילדים ומשחקים, סך של 150 ₪ בגין בילויים ומתנות וסך של 50 ₪ בגין הוצאות רפואיות). נטען כי לאור פערי השכר בין הצדדים, יש לפסוק את מזונות הקטינה 60% הנתבע ו-40% התובעת.

אשר לדמי טיפול, נטען כי האם בחופשת לידה ולאחר מכן הקטינה תשהה במסגרת חינוכית ועל כן האם לא זכאית לדמי טיפול.

7. בהחלטתי מיום 06.12.2017, שניתנה במסגרת הליך ישוב סכסוך, נפסק על חשבון מזונות הקטינה סך של 1,200 ₪ לחודש עוד נקבע שם, כי בהוצאות החינוך וההוצאות הרפואיות החריגות יישאו הצדדים בשיעור של 60% הנתבע ו-40% התובעת. הוראות אלו נותרו על כנם גם בהחלטתי מיום 20.2.18 בבקשה לפסיקת מזונות זמניים, וגם לאחר הדיון מיום 24.5.2018. אשר לעתירת התובעת לדמי טיפול, קבעתי באותן החלטות כי מאחר והקטינה נרשמה לפעוטון החל מחודש 09/2018, אין לחייב הנתבע בדמי הטיפול.

8. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית. מטעם התובעת הוגש תצהירה (ת/1) ותצהירי חברותיה, גב' ק.א. גב' ק.ל. גב' ס.י. וגב' ל.י. שתצהירין סומנו בהתאמה ת/2-ת/6.

התובע ויתר על חקירות עדי התובעת עמוד 44 שורות 14-16 לפרוטוקול. בהמשך, לאחר שהתברר כי התובעת שבה לעבודתה, הצדדים הגישו תלושי שכר עדכניים, נערכו חקירות נוספות של הצדדים והוגשו תלושי שכר נוספים. הרצאות פרטים מעודכנות, חרף החלטתי, לא הוגשו אך בהליך הרכושי מצורפת חוות דעת רו"ח אשר לזכויות וחובות הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

9. בסיכומיה עתרה התובעת כי הנתבע יחויב בסך של 1,700 ₪ לחודש עבור מזונותיה
השוטפים של הקטינה, שיעור של 30% מהוצאות מדור והחזקתו, 2/3 מכל הוצאה רפואית
שאינה מכוסה על ידי ביטוח הבריאות ושיעור זהה גם מכל הוצאה חינוכית כולל פעוטון,
גן מעון וכיוצ"ב. נוסף על כך עתרה כי הנתבע יחויב בשיעור של 2/3 משני חוגים עבור
הקטינה ודמי טיפול בסך של – 1,200 ₪ לחודש ממועד הלידה ועד לחודש 10/18.
הנתבע בסיכומיו עתר כי מזונות הקטינה יעמדו על סך של 750 ₪ לכל אחד מהוריה לפי
חישוב של 1,500 ₪ בגין צרכי הקטינה והחלוקה שווה בין ההורים. עוד עתר כי ההוצאות
החריגות יחולקו בין ההורים בחלקים שווים.

דיון והכרעה

10. סעיף 3 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט-1959 (להלן: "החוק") קובע:

"(א) אביו ואימו של קטין חייבים במזונותיו.
(ב) בלי להתחשב בעובדה בידי מי מוחזק קטין יחולו המזונות על
הוריו בשיעור יחסי להכנסותיהם מכל מקור שהוא".

11. לשון הסעיף קובעת לכאורה כי אין משקל לשאלת המשמורת ולכן, לכאורה, גם לזמני
השהות בין ההורים. ראו בע"מ 1098/07 (ת"א) פלוני נ' אלמוני קטין מיום 31.8.2008
(להלן: "פסק דין פלוני"), בסעיף 15 לפסה"ד, מפי כבוד השופט שנלר:

"... לא נראה לי כי פרשנות ראויה לסעיף 3א' לחוק, עניינה כי בית
המשפט לא יתחשב בנושא שאלת המשמורת, בבואו לקבוע את הנטל
היחסי, אולם יתחשב גם יתחשב בשאלת הסדרי הראיה. אם נלך בדרך
זו, נמצא מתעלמים מתכלית ההוראה. מה לי התעלמות מהמשמורת,
בעוד שנתחשב בהמצאות הקטין בידי אחד מהוריו, בשאלת נטל
הנשיאה במזונותיו.

אלא שבהמשך נפסק כי ניתן להביא בחשבון את זמני השהות בעת קביעת צרכי הקטין
הנחלקים. ראו שם, בע"מ 1098/07 (ת"א) פלוני נ' אלמוני קטין מיום 31.8.2008 בסעיף 17
לפסק הדין (ההדגשה שלי):

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

1 "... לאחר שקבענו את צרכי הקטין, בבואנו לפסוק בשאלת נטל
2 הנשיאה בין ההורים, יחול האמור בסעיף 3א' לחוק, בכפוף לכך
3 שמדובר בהכנסות הפנויות. אולם מכאן, ועד לקביעה בגין פרשנותנו
4 זו, אין מקום להביא בחשבון כלל ועיקר את שאלת החזקת הקטין,
5 הדרך רחוקה. אכן המקום בו יובא גורם זה בחשבון, אינו במסגרת
6 שאלת נטל הנשיאה, אלא בשאלת קביעת צרכי הקטין."
7
8

9 12. משמעות הדברים היא כי קביעת שיעור המזונות תעשה בשלושה שלבים: שלב ראשון -
10 קביעת צרכיו של הקטין מכל מין וסוג שהוא, כולל ההוצאות הכלליות (בהעדר דין אישי
11 הקובע אחרת, אין אבחנה בין צרכים הכרחיים ובין צרכים אחרים). שלב השני - חיוב
12 בהתאם לשיעור היחסי של חלוקת הנטל לפי ההכנסות הפנויות של כל אחד מההורים. שלב
13 שלישי, שלב "הקופה המשותפת" התשלום לקופה המשותפת יכול ויעשה בכסף ויכול
14 ויעשה בעין, בשווה כסף. במקרה זה, חלוקת זמני השהות של הקטין אצל כל אחד מהוריו
15 תובא בחשבון כתשלום בעין לקופה המשותפת.
16

17 13. באופן זה, מחילים את הוראת סעיף 3א' לחוק כמצוות המחוקק וגם מביאים בחשבון את
18 החלוקה בפועל של זמני השהות – וכך יש להלך במקרה כאן.
19

צרכי הקטינה

20
21
22 14. תביעת מזונות היא תביעה כספית שיש להוכיח ככל תביעה אחרת. כאשר צרכי הקטין לא
23 הוכחו, מוסמך בית המשפט לאמוד את צרכיו על פי ניסיון החיים ויכולות הצדדים. כפי
24 שהוכחו בפניו, בית המשפט בתוך עמו הוא יושב. ראו: ע"א 680/82 נחום נ' נחום, פ"ד
25 לז (4) 667; ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח (3) 29, 33; ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ'
26 שמעון כהן, פ"ד מ (1) 69, ע"א 93/85 שגב נ' שגב פ"ד לט (3) 822, 825 ועוד.
27

28 15. בסיכומיה טענה התובעת כי צרכי הקטינה הם בסך של 3,200 ₪ לחודש לא כולל שכר
29 לימוד למסגרת החינוכית. התובעת תמכה טענתה בתצהירה ת/1 אליו צירפה כנספח ג
30 מסמך שנערך על ידה בתוכנת אקסל והעתק של מספר רב של קבלות/חשבוניות
31 (139 עמודים).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

אשר למדור, נטען כי על אף שהתובעת מתגוררת עם הקטינה אצל אימה, היא משתתפת בהוצאות מדור והחזקתו. בחקירתה העידה התובעת כי הוצאות הקטינה הן בסך של 3,900- 4,000 ₪ לחודש (עמוד 38 שורות 16-17).

בסיכומיו העריך הנתבע את הוצאות הקטינה בסך של 1,500 ₪ לא כולל הוצאות רפואיות חריגות והוצאות חינוך חריגות לגביהן טען לחלוקה שוויונית, ולא כולל מדור, שכן לטענתו לתובעת אין הוצאות מדור בעת הזו. זה המקום לציין כי בתצהירו נ/5 (שם בסעיף 56) טען לסך של 1,300 ₪ ועתר לחלוקת נטל מזונות 80% - 20% לחובתו (שם סעיף 60).

16. בפסקי הדין הוערכו צרכים בסיסים של קטינה/אחד/ת, בסך של 1,150 ₪ ללא הוצאות מדור ושכר לימוד בגן. בר"ע (ת"א) 1895/02 ב.י. נ' ב.נ., מיום 20.1.2003 פסקה ד לפס"ד השופטת שטופמן:

"הלכה פסוקה היא כי צרכיו ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות ושהם בידיעה הכללית השיפוטית, עומדים על סך של 1,150 ₪ ללא הוצאות מדור וללא הוצאות גן".

מספר שנים לאחר מכן, בעמ"ש (ת"א) 1057/09 ש.א. נ' ד.ג., פסק דין מיום 17.10.2010, הרכב בראשות השופט שנלר, פסק כי בחלוף הזמנים ובשל השינויים סכום הצרכים ההכרחיים הוא סך של 1,250 ₪.

כיום, נאמדים צרכים אלו בסך של 1,600 - 2250 ₪ לחודש. ראו עמ"ש (ת"א) 46291- 01-16 פלונית נ' פלוני מיום 09.10.17 וגם רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.נ. נ' א.נ. מיום 25.10.18.

17. התובעת לא הסבירה מדוע במקרה כאן צרכי הקטינה, שאינה בעל צרכים מיוחדים, עולים על סכומים אלו ולמעשה מחקירתה עלה כי טענותיה נטענו בעלמא, ללא ביסוס ועל דרך ההפרזה. התובעת הגדילה לעשות וצירפה לתצהירה העתקי קבלות/חשבוניות של רכישות שלא נעשו עבור הקטינה – כגון בקבוק ויסקי, אגרת חינוך ששולמה עבור אח שלה, קבלות/חשבוניות חודשים רבים טרם לידת הקטינה ועוד, כל זאת בתואנה כי מדובר

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

- 1 ברכישות עבור הקטינה. ראו חקירתה בעמוד 39 שורות 8-15 וגם קבלות/חשבוניות
- 2 שצירפה התובעת. התובעת בסיכומיה ביקשה להסביר התנהלותה זו וגם צירפה מסמכים
- 3 נוספים – אך אני דוחה ניסיונה זה. לא ניתן לצרף לסיכומים ראיות חדשות או לאפשר
- 4 העלאת טענות עובדתיות שלא הייתה לצד שכנגד אפשרות לחקור עליהן.
- 5
- 6 18. עוד יש להוסיף כי ההורים הם הורים צעירים, בשנות ה-20 לחייהם, בתחילת דרכם, ולא רק
- 7 שלא הובאה ראייה לביסוס טענת התובעת כי הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה אלא שמוטב
- 8 היה שטענה זו לא הייתה נטענת – שכן הוכח כי ההפך הוא הנכון, הצדדים אך סיימו שירות
- 9 צבאי חובה, התגוררו בשכירות ועבדו בעבודת מזדמנות בשכר מינימום, התובעת כזבנית
- 10 בחנות תכשיטים והנתבע כאיש בטחון בבית חולים.
- 11
- 12 זאת ועוד, אין מדובר בקטין שנולד וגדל ברמת חיים מסוימת שלה הורגל והמשפיעה על
- 13 צרכיו, הואיל והקטינה נולדה למציאות בה הוריה חיים בנפרד, כל אחד בהתאם ליכולתו.
- 14
- 15 19. נוסף על כך, נמצאו סתירות רבות בעדות התובעת ולא ניתן היה לתת אמון כלל בעדותה.
- 16
- 17 20. על כן מצאתי כי טענות התובעת אשר לגובה צרכי הקטינה, נטענו על דרך ההפרזה וללא
- 18 אסמכתאות מתאימות, או עדכניות (האסמכתאות שצורפו הן לשנים 2017-2018).
- 19
- 20 21. מאחר והתרשמתי כי הסכומים שנתבעו נטענו על דרך ההפרזה, ללא ביסוס או אסמכתאות
- 21 ומאחר ולא ניתן היה לתת אמון בעדות התובעת ואילו טענות הנתבע השתנו בין הנטען
- 22 בכתב הגנתו, תצהירו, חקירתו וסיכומיו, מצאתי לעשות שימוש בסמכותי ולאמוד את צרכי
- 23 הקטינה בסך של – 1,600 ₪ לחודש.
- 24
- 25 22. אשר למדור, במהלך חקירת התובעת, בעמוד 39 שורות 18-29, במענה לשאלה מדוע נתבע
- 26 מדור, השיבה ב"כ התובעת "במידה והתובעת תרצה לצאת" - הכוונה לצאת מדירת הוריה.
- 27 אמירה זו דינה כעדות לפיה לתובעת אין הוצאות מדור – "עדותו והודעתו של בעל דין
- 28 שנרשמו בקדם-משפט והחלטות השופט בקדם-משפט דינן כדין עדות, הודעה והחלטה
- 29 במשפט". ראו תקנה 148 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)

תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)

ג' נ' ג'

גרסה זו השתנתה בהמשך והתובעת בחקירתה העידה כי היא נושאת תשלום מדור על ידי תשלום להוריה. אלא שלא ניתן היה לתת אומן שגרסה זו. תשובות הנתבעת בחקירתה לא הותירו רושם מהיימן ולא נתתי בהן אומן. ראו עמוד 40 שורות 23-26 ובהמשך, בעמוד 41 שורות 6-23 לא ידעה להסביר את הסכומים הנתבעים:

ש. למרות שבסעיף 13 את טוענת שאת נמצאת במצוקה כלכלית קשה ביותר, כן? למרות זאת הורייך חייבו אותך במדור?
 ת. כן.
 ש. למרות שבסעיף 34 את טוענת שהגעת לפת לחם של ממש, כן? למרות זאת חייבו אותך במדור?
 ת. כן.
 ש. על זה שאת גרה בדירה שבבעלותם ושגרת בה בילדותך?
 ת. כן. ההורים שלי מרוויחים מינימום, הם לא יכולים לעזור לי. לכן אני צריכה לשלם, לי יש אח קטן בן 10 שצריך לעזור לו.
 ש. שאלת בית משפט: דודה שלך עוזרת לך?
 ת. גם.
 ש. שאלת בית משפט: כמה את משלמת?
 ת. כמה שאני יכולה, כל פעם זה שונה. יוצא לי לשלם כ-500 ₪, זה ממוצע בחודש פלוס מינוס.
 ש. האם זה נכון שאת תובעת ממני 1,200 ₪ כולל מדור?
 ת. כן, זו האפשרות שיש לי לשלם.
 ש. את תובעת ממני 1,200 הוצאות ומדור, בסעיף 19. לפני רגע אמרת שגם את וגם אימא שלך, וגם אבא שלך ודודה שלך – נושאים בהוצאות המדור של הדירה, כן?
 ת. כן.
 ש. אז ארבעתכם מתחלקים בהוצאות מדור?
 ת. כן.
 ש. החוב מחייב שהקטין אצל ההורה האחר ישלם 30%, כלומר מתוך 1,000 ₪ אני צריך לשלם 300 ₪. אם את תובעת ממני 1,200 ₪ - האם זה אומר שהוצאות המדור שלך 4,000 ₪? וזה אומר שכל המשפחה זה 16,000 ₪ הוצאות מדור?
 ת. לא הבנתי. לא יודעת.
 ש. אני מחדד את השאלה.
 ת. נגיד.
 ש. 4,000 כפול 4 שווה 16,000 ₪. את טוענת כי הוצאות המדור של המשפחה שלך הן 16,000 ₪?
 ת. לא.
 ש. אז למה את תובעת ממני 4,000 ₪?
 ת. אני לא מבינה.
 ש. בהתחלה אמרת כי הוצאות הקטינה 4,000 ₪. זה כולל מדור ופעוטון? או שזה בלי כלום?
 ת. בלי כלום.

קבלות/אסמכתאות בדבר תשלום המדור הנטען – לא צורפו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

23. לאור האמור, על כן, כל עוד התובעת אינה מציגה הסכם שכירות תקף למגורים בדירה שאינה דירת הוריה או הוצאה בגין פירעון משכנתא – אין לחייב את הנתבע בתשלום מדור ואחזקתו.

יכולותיהם הכלכליות של הצדדים

24. הכנסות התובעת – בפתח דיון הבאת הראיות התברר, במפתיע, כי ביום 14.10.2018, התובעת שבה לעבודתה. לאור כך הורתי לתובעת להציג תלושי שכר והסכם העסקה.

התובעת הציגה סיכום שימוע של מעבידה, אשר מועדו מספרי ימים לאחר שובה לעבודה (11.11.18) ונכתב בו כי בשל היעדרותה, הנובעת ממחלת הקטינה, עבודתה תימשך 6 חודשים ובחלוף תקופה זו ישקלו צעדי המשך. המעביד לא הובא לעדות על מנת להסביר את המסמך ותוכנו ובהעדר הסבר המעביד, לטעמי לא ניתן ליתן משקל למסמך שכזה, שכן תוכנו מעלה חשש כי נערך לשם ההליך.

על כן, אפנה לנתונים ותלושי השכר שהוצגו. עובר לחזרתה לעבודה קיבלה התובעת קצבת הבטחת הכנסה בסך של 1,706 ₪, נכון ליום 6.9.18 (נספח א' לתצהיר ת/1) ולאחר חזרתה לעבודה, על פי תלושי שכר של התובעת, שכרה הממוצע לחודשים 11/18-10/19 היה 2,331.5 ₪ נטו ולתקופה מחודש נובמבר 2018, עד חודש אוקטובר 2019 – ללא חודש דצמבר שכן תלוש חודש דצמבר 2018 לא הוגש, סך של 2,780 ₪ נטו לחודש.

מנגד, על פי דפי החשבון שצירפה התובעת לתצהירה ת/1 כנספח ט' שכרה הממוצע באותה עבודה בשנה קדמה לפרדת הצדדים (2016) עמד על סך של 5,372 ₪ נטו הפקדה לבנק, היינו כ-5,900 ₪ נטו לחודש לעניין מזונות.

נוסף על כך זכאית התובעת לקצבת ילדים בסך של 150 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

25. התובעת הגישה דו"ח יתרות הצהרות הון לחשבון נכון ליום 30.12.16 (נספח ב לתצהיר
ת/1) הכולל יתרת הלוואה בסך של 36,993 ₪. התובעת טענה כי היא נושאת בסך של 1,000
₪ לחודש בגין החזר ההלוואה. אלא שהלוואה זו היא ההלוואה שניטלה עבור דודתה של
התובעת. ראו כי בסעיף 65 לתצהיר ת/1 התובעת מאשרת את טענות הנתבע בעניין זה וגם
בעדותה בעמוד 32 שורות 27-32 מאשרת כי ההלוואה בחשבונה ניטלה עבור דודתה. כך
שאינן להפחית את החזרתה מכנסתה הפנויה.

26. לא זו אף זו, אלא שהתובעת לא הציגה הסבר מניח את הדעת מדוע שכרה פחת ומדוע אינה
עובדת מעבר ל-4 שעות עבודה (ראו עדותה בעמוד 72 שורות 10-18) או כמזכירה רפואית
— שזו הכשרתה, בפרט כאשר הקטינה במעון. ראו עדותה בעמוד 29 שורה 19 ואילך:

ש. כאשר נפרדנו היינו בוגרת קורס מזכירה רפואית?
ת. כן.
ש. אז פוטנציאל ההשתכרות שלך עלה ואת יכולה להיות עובדת
בבי"ח רמב"ם ולא קופאית?
ת. איך אני אמורה לעבוד?
ש. האם את יכולה לעבוד?
ת. לא.
ש. למה?
ת. כי הכל עלי.
ש. לא תעבדי יותר בחיים?
ת. אעבוד.
ש. אז כאשר תעבדי, האם זה יהיה כמזכירה רפואית בבי"ח רמב"ם?
ת. אולי.
ש. מתי יצאת לחופשת לידה?
ת. בחודש אוגוסט.
ש. של איזו שנה?
ת. 2017, לפני הלידה.
ש. ונפרדנו בינואר 2017. האם מאותו מועד פרידה ועד אוגוסט,
המשכת לעבוד באותה עבודה, עם אותו תפקיד ואותה הכנסה?
ת. נשארתי באותו מקום עבודה, נשארתי באותו תפקיד אך ההכנסה
היא לא הייתה אותה הכנסה כי הייתי בהיריון.
ש. שאלת בית משפט: תבעת את המעביד שלך שפגע בתנאי השכר
שלך בגלל ההיריון?
ת. למה שאתבע?
ש. שאלת בית משפט: כי הוא שילם פחות.
ת. לא יכולתי לעבוד בגלל ההיריון.
ש. שאלת בית משפט: היית בשמירת היריון?
ת. לא.
ש. שאלת בית משפט: אז יכול לעבוד.
ת. עבדתי פחות או יותר פחות שעות.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

יתר על כן, בסיכומיה של התובעת (סעיף 36) נכתב כי התובעת מעדיפה להמשיך לעבוד במשרתה המצומצמת מבחירה – על מנת לקבל השלמת הכנסה תחת שכר גובה יותר.

27. זה המקום לציין כי התובעת לא הביאה בפני בית המשפט את העובדה כי היא בעלת תעודה של מזכירה רפואית והדבר התברר מחקירתה על ידי הנתבע.

עוד יש להוסיף כי לא הוגשו אישור המל"ל אף בסיכומיה טענה התובעת כי היא עדיין מקבלת קצבת הבטחת הכנסה – כך שגם אם שכרה נמוך כטענתה, קצבת הבטחת הכנסה אותה היא מקבלת היא בנוסף לשכרה זה.

28. לאור האמור ולהתרשמותי, התובעת לא גילתה את כל העובדות הרלוונטיות הנוגעות להשתכרותה ועבודתה. עם זאת, אני מניחה כי לאור גיל הקטינה, היקף משרתה כזבנית פחת באופן כזה או אחר. על כן ובשים לב להכשרתה של התובעת, אני מעמידה את יכולת השתכרותה של התובעת על סך 5,000 ₪ ונכון לעת הזו זו גם הכנסתה הפנויה.

29. הכנסות הנתבע – הנתבע עובד כמאבטח בבית חולים ----, ----. על פי תלושי שכר בתקופה שמחודש נובמבר 2017 ועד לחודש אוקטובר 2018, עמד שכרו הממוצע על סך של 9,989.65 ₪ נטו לחודש. לאחר שהחל הנתבע ללמוד לימודי תואר ראשון (משפטים), טען כי הקטין משרתו ועל כן, הכנסתו קטנה לסך ממוצע של 4,500 ₪ נטו לחודש.

בסיכומיו כתב הנתבע כי חרף לימודיו, שכרו הוא בסך של כ-9,500 ₪ נטו לחודש מאחר ועל מנת לשמור על השתכרותו, נטל על עצמו משמרות הלילה וסופי שבוע בהן השכר השעתי גבוה יותר. ואכן, על פי תלושי שכרו לחודשים 11/18 - 10/19 שכרו החודשי הממוצע היה בסך של 10,473 ₪ נטו.

אשר להוצאותיו, נטען על ידי הנתבע כי הוא נושא בהוצאות בגין לימודיו בסך של כ-100,000 ₪ למשך תקופת לימודים של 3.5 שנים, ראו עמוד 61 שורות 20-25, כ-2,625 ₪ לחודש וכי הוא נושא בהוצאות מדור. בחקירתו העיד הנתבע כי הוא משלם לאימו שכר דירה בסך של 2,830 ₪ (עמוד 54 שורות 24-32 ועמוד 55 שורות 11-21).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

לא הוצג הסכם שכירות אך נתתי אמון בעדותו. הנתבע העיד באופן כנה, גם בנקודות שהיה לו קשה להשיב או שהדבר לא היה לו נוח – נתן גרסה מלאה וקוהרנטית והתרשמותי הכללית הייתה כי ניתן ליתן אמון בעדותו. על כן אני מעמידה את הכנסתו הפנויה של הנתבע על סך של 7,500 ₪.

משמעות הדבר כי יחס הכנסותיהם הפנויות של ההורים הוא 40% התובעת ו- 60% הנתבע.

זמני השהות

30. זמני השהות מצומצמים ואינם כוללים לינה באמצע השבוע. ועל פי התסקיר האחרון שהוגש בהליכים הקשורים, טרם הגיעה השעה להרחבתם (תסקיר מיום 28.3.19).

בקשר זה אעיר כי הרושם הוא בנתבע לא עושה מאומה להרחבת זמני השהות וגם סירב לפנות לתיאום הורי לשם שיפור התקשורת בינו ובין האם. ברקע, קונפליקט גבוה בין הצדדים הנובע ככול הנראה מהמחלוקת הרכושית בדבר הבעלות בדירה.

31. לטעמי, במקרה כאן זמני השהות המצומצמים, אינם מפחיתים מנטל הגידול המוטל על האם, הן רגשי, הן תעסוקתי והן כלכלי ולמעשה מלווא נטל גידול הקטינה על כתפיה.

32. לאור כך, אין בזמני השהות לשנות מאופן חלוקת הנטל הכלכלי או להפחית מחיוב מי מהצדדים על ידי תשלום בעין.

33. על כן, שעה שקבעתי כי צרכי הקטינה הם בסך של 1,600 ₪ לחודש, הרי שעל האב לשלם סך של 960 ₪ לחודש עבור מזונותיה השוטפים של הקטינה.

יחד עם זאת, אני סבורה שבנסיבות כאן, כאשר כל נטל הגידול על כתפי האם, ולמרות שהקטינה שוהה בפעוטון 11 שעות ביום, אני מעמידה את חיובו של האב במזונות הקטינה על סך של 1,100 ₪ לחודש על עוד אינו מחויב במדור. מעת שחל תשלום מדור, יפחת החיוב לסך של 960 ₪ בצירוף מדור.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

דמי טיפול

34. דמי טיפול הם הסכום שעל האב לשלם לאם עבור טיפולה בילדם המשותף.

החל מחודש 9/18 הקטינה שוהה בפעוטון מהשעה 07:00 ועד השעה 18:00. משמעות הדבר כי החל ממועד זה אין לחייב הנתבע בדמי הטיפול, שכן, שעה שהקטינה שוהה בפעוטון חיוב בדמי טיפול יהווה כפל תשלום. מנגד, בכל הנוגע לתקופה שקדמה למועד תחילתו של הפעוטון, כאשר כל נטל הטיפול בקטינה היה על האם לבדה, יש לחייב האב בדמי טיפול.

עבור לתקופה שמיום הגשת התביעה למזונות הקטינה ועד לחודש 08/18, כולל, אני מעריכה את החיוב בגין דמי טיפול, שיש להטיל על האב, בסך של 500 ₪ לחודש. עתירת התובעת לדמי טיפול מחודש 09/18 ואילך, נדחית.

לסיכום

35. החל ממועד פסה"ד ישלם האב ישלם למזונות הקטינה, באמצעות האם, סך של 1,100 ₪ לחודש. התשלום ישולם ב- 10 לכל חודש מראש, עד הגעת הקטינה לגיל 18 או סיום לימודי התיכון לפי המאוחר מבין השניים. ממועד זה ועד לתום תקופת שירות צבאי חובה או שירות לאומי יעמדו דמי המזונות על שליש – כפי גובה ערב תשלומם.

דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכנו פעם בשנה – במזונות חודש ינואר של כל שנה, ללא הפרשים רטרואקטיביים.

נוסף על כך, כפוף להצגת הסכם שכירות תקף / הסכם הלוואת משכנתא תקף ומגורים בפועל בדירה שאינה דירת הורי התובעת, הנתבע ישלם לתובעת סך השווה לשיעור של 30% משכר הדירה המשולם או תשלום המשכנתא החודשי ולא יותר מסך של 750 ₪. ככול שהאב יחל לשאת בתשלום מדור, יפחת סכום המזונות השוטף לסך של 960 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)

תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)

ג' נ' ג'

קצבת הילדים וכל קצבה המשולמת ע"י המוסד לביטוח לאומי עבור הקטינים תשולם לאם בנוסף לדמי המזונות.

36. החל ממועד הגשת התביעה, יישאו הצדדים בחלוקה בשיעור של 40% התובעת ו-60% הנתבע בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/ריגשיים, איבחונים, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח, ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, א"כ ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות מהחזר זה. כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת מתועדת 10 ימים טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול. הוצאות שהוצאו קודם לפסה"ד, על הצד המשלם לשלוח לצד שכנגד הודעה בדואר רשום ואת תוך 21 יום שאם לא כן, יוחזק כמי שוויתר על ההוצאה.

37. החל ממועד הגשת התביעה יישאו הצדדים, בחלוקה בשיעור של 40% התובעת ו-60% הנתבע בהוצאות החינוך כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת/מסגרת חינוכית לרבות ועד הורים, שיעורי עזר (ע"פ המלצת הגורם הרלוונטי), תנועת נוער ותוכנית מצוינות. הכל, בקיזוז ההטבה שתקבל האם מהמל"ל ו/או מהצד השלישי. הצדדים יישאו בעלות של חוג אחד ומחזור קייטנה אחת בחופשת הקיץ וכן קייטנה אחת בפסח או סוכות – לפי בחירת האם. בטרם רישום לקייטנה על הצדדים להסכים לעלותה של הקייטנה ובהעדר הסכמה, התשלום יהא בהתאם לעלות קייטנה עירונית/ מתנ"ס. הוצאות שהוצאו קודם לפסה"ד, על הצד המשלם לשלוח לצד שכנגד הודעה בדואר רשום ואת תוך 21 יום שאם לא כן, יוחזק כמי שוויתר על ההוצאה.

38. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת בסעיפים לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת). הורה אשר יישא בסכום העולה על חלקו בגין ההוצאות המפורטות לעיל ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף אסמכתא

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה תוך חצי שנה לאחר ההוצאה. לחילופין
רשאי ההורה החייב להודיע לאם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא
ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

39. כל הודעה או מידע או מסמך, הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר להורה
השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: "תקשורת מתועדת": תקשורת
סלולרית (כגון: WhatsApp) / מייל / דואר רשום, כאשר ההורה השולח איננו מחויב
להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת
המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני
קיבל לידי את המידע/מסמכים.

40. עד פסה"ד תעמוד בתוקפה ההחלטה למזונות זמניים.
חיוב המזונות לעיל, כולל את השתתפותו של הנתבע בכל צרכי הקטינה, מכל מין וסוג
שהוא, לרבות הוצאות מדור, ככל ויהיו. על כן על התובעת להשלים את כל יתר צרכי
הקטינה, מכל מין וסוג שהו, לרבות – ולא למעט: מזון, כלכלה שוטפת.

41. החל ממועד הגשת התביעה ועד לחודש 08/2018 ישלם האב לאם סך של 500 ₪ עבור כל
חודש או חלקו היחסי – בגין דמי טיפול.

42. אין צו להוצאות בגין התביעה למזונות.

התביעה למזונות משקמים – תלה"מ 18-03-29275

1. התובעת טענה כי במהלך החיים המשותפים, הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה, הנתבע נשא
ברוב הוצאות המחיה והם הרבו לבלות ולצאת לחו"ל והכל במימון הנתבע. נטען כי מעת
הנישואין, הפקידה התובעת שיעור של 90% ממשכורתה בחשבון הנתבע ומחשבון זה
שילם הנתבע את אחזקת הבית ואת הדירה בה התגוררו הצדדים. נטען כי התנהלות זו גרמה
לתובעת לאבד עצמאותה הכלכלית והיא נותרה ללא כסף לצרכיה הבסיסיים. בית המשפט
התבקש לחייב את הנתבע במזונות משקמים בסך של 3,000 ש"ח למשך 60 חודשים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

2. הנתבע טען כי חיי הנישואין של הצדדים נמשכו 21 חודשים (מיום 2.4.15 ועד 7.3.17).
הצדדים הכירו בשנת 2009, בעת שהתובעת היתה בת 17 למדה בבית ספר תיכון, ובמשך
שירותם הצבאי (חובה). נטען כי לאחר שחרורם בשנת 2012 עברו לגור יחדיו ונפרדו למשך
כחצי שנה בשנת 2014. עוד טען התובע כי לא נוצרה תלות כלכלית בין בני הזוג. לא נגרמו
הפסדים ליכולת ההשתכרות של התובעת עקב הקשר והתובעת לא סבלה חרפת רעב -
התובעת משתכרת סך של 30 ש"ח לשעת עבודה והנתבע, 42 ש"ח לשעת עבודה. עוד נטען
כי התביעה הוגשה שנה וחודשיים לאחר הפרידה ובכל התקופה התובעת עבדה באותו
מקום עבודה בו עבדה טרם הפירוד ובחרה לא לעבוד כמזכירה רפואית חרף הכשרתה.
הנתבע הכחיש כי ביקש מהנתבעת לעזוב את הדירה בה התגוררו במשותף וטען כי עזיבתה
נועדה להפעיל עליו לחץ והתביעה הוגשה לאחר שנדחו עתירות התובעת להגדלת מזונות
הקטינה. בית המשפט התבקש לדחות את התביעה.

דין והכרעה:

3. אציין כבר עתה כי מצאתי לדחות את תביעת התובעת. התובעת לא עמדה בנטל להוכיח כי
בתקופת יחסייהם הנתבע הסכים או הבטיח או לקח על עצמו להמשיך לפרנסה. לא היה
הדבר לא בכתב ולא מכלל. יתר על כן התובעת לא עמדה בנטל להוכיח את נזקקותה
למזונות משקמים ואנמק:

4. מאחר והנתבע חסר דת והצדדים נישאו בנישואין אזרחיים, הדין האישי החל אינו מחייב
את הנתבע במזונות אישה.

5. על כן, המזונות הנתבעים אינם זהים למזונות הנפסקים על פי הדין האישי – התביעה עניינה
מזונות אזרחיים, שתכליתם למלא את התמיכה הכספית של בן זוג אחד באחר, להבטיח את
רמת חייו של בן הזוג ולאפשר שיקומו לאחר שהצדדים נפרדו, עד התבססות כל אחד מתאי
המשפחה הנפרדים. מזונות משקמים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

6. מטרת המזונות המשקמים היא לאפשר לבן הזוג הנעזב להסתגל למצב ולהביאו לידי כך שיוכל לעמוד בזכות עצמו.

המזונות ניתנים לתקופה סבירה בסמוך למועד הפירוד ועד התבססות והתייצבות היחידה המשפחתית של התלוי במזונות, במבנה נפרד. ראו בר"ע (חיפה) 3198/08 **פלונית נ' פלוני** מיום 15.5.08 סעיף 9 לפסק הדין. תכליתם של המזונות המשקמים לאפשר לבן הזוג הזכאי למזונות להשתלב במעגל העבודה ולפרנס את עצמו.

7. בע"א 805/82 **ורסנו נ' כהן** פ"ד ל"ז (1) 529, בעמ' 531, באמרת אגב, הכיר בית המשפט העליון, מפי כב' הנשיא בדימוס השופט ברק, בקיומה של חובת בן זוג במזונות משקמים לידועה בציבור וזאת מכח יצירת הסכם מכללא. וכך נאמר שם :

"...תוך שהייתי מוכן, לכאורה, לבסס את זכותה של אישה למזונותיה, לאחר הפירוד גם על הסכם מכללא, אשר תוכנו משתנה, כמובן על פי נסיבותיו של העניין."

8. ככול זכות, גם על מימוש זכות זו ויישומה, חולש עיקרון תום הלב. ברע"א 8256/99 **פלונית נ' פלוני** פ"ד נ"ח(2) 213 בעמוד 234 – נאמר כי דרישות היושר, שיקולי ההגינות ותחושת הצדק של החברה הישראלית מובילים למסקנה כי בנסיבות מסוימות תהא חובה לתשלום מזונות גם במקרה של ידועים בציבור או זוגות שנישאו בנישואין אזרחיים, ראו שם בעמוד 238 :

"בכל הנוגע לתשלום מזונות לאחר פרידה יש דימיון רב בין בני זוג, אזרחי הארץ ותושביה, שנישאו בנישואין אזרחיים מחוץ לישראל לבין ידועים בציבור... בשני המקרים מוטלת חובת המזונות מכוח הסכם ולא מכוח סטטוס. בשני המקרים ההסכם עשוי לקבוע הסדרים מפורשים. בשני המקרים, בהעדר הסכם מזונות מפורש, יבוא הסדר הנגזר מעיקרון תום הלב... במקרה של ידועים בציבור, תום הלב נגזר מהסכמת הצדדים לקשר של ידועים בציבור."

9. תנאי לקיומו של הסכם מכללא הוא קיומה של תלות שפיתח בן זוג אחד במשנהו שכן במקרה זה, פסיקת מזונות משקמים ישקפו את הסתמכותו של צד אחד על איתנותו הכלכלית של הצד השני.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)

תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)

ג' נ' ג'

פרופ' שחר ליפשיץ בספרו "הידועים בציבור בראי התאוריה האזרחית של דיני המשפחה,

(הוצאת "נבו"), תשס"ה – 2005 בעמוד 167 כותב:

"כאשר מדובר בידועים בציבור שהתקיים ביניהם דפוס של תלות כלכלית, משמעותה של הפסקה מיידית של המחויבות הכלכלית עם התערערות היחסים תהיה פגיעה קשה בבן הזוג או בת הזוג התלויים מבחינה כלכלית... נראה לי כי שיקולים של הגינות, הגנה על צדדים חלשים והנכונות המודרנית להגן על ההסתמכות, גם אם לא גובתה בהסכם מפורש, מחייבים לאפשר חיוב בעל אופי של מזונות משקמים גם במקרים של ידועים בציבור".

ובהמשך בעמוד 171-170 נכתב:

"...באופן כללי, מודל המזונות המסתמך על פסיקה העוסקת בידועים בציבור תואם את המודל של מזונות משקמים. כך בענין ורסנו, בעת שהציג השופט ברק את האפשרות לחייב ידועים בציבור במזונות, הוא הבהיר כי המזונות הללו קשורים בצורך ליתן תקופת זמן סבירה להליכי הפירוד שבין הצדדים. סוג זה של טיעון מתאים לאידיאולוגיה של מזונות משקמים. במקרים הבודדים שבהם נפסקו בפועל מזונות לידועים בציבור, הוגבל בדרך כלל משך המזונות על ידי בתי המשפט לתקופה קצרה יחסית... ההצדקה האמיתית להטלה של חובת מזונות בין ידועים בציבור לאחר פרידתם נעוצה באינטרסים חוץ חזיים, ובמיוחד בעקרון ההסתמכות, כצורך בהגנה על צדדים חלשים ובעיקרון השוויון... הייתי מצפה שבית המשפט יתמקד לא בהסכמים פיקטיביים בין הצדדים, אלא בדפוס היחסים בפועל, במשך היחסים, בתלות הכלכלית שנוצרה, בקיומם של ילדים, בהפסדים וברווחים שנגרמו ליכולת ההשתכרות של בני הזוג עקב הקשר וכדומה..."

10. מזונות משקמים משולמים לצורך "הסתגלות" ולא על בסיס הכלל של "עולה עימו ואינה

יורדת", כפי הדין האישי – כאשר הוא חל. ראו תמ"ש (חי') 72828-12-09 פלונית נ' אלמוני

מיום 29.3.11. משמעות הדבר כי לא רמת חיי התובעת לבדה היא הקובעת, אלא הצורך

הממשי במזונות והיקפם – בעת פסיקתם.

11. לשם פסיקת חיוב במזונות משקמים וגובהם, אם בכלל, יש לבחון משך הקשר, היקף

ההסתמכות, היכולת הכלכלית של הצדדים, כושר השתכרותם והשתכרותם בפועל

ופרמטרים נוספים. ראו 1180/08 פלונית נ' פלוני מיום 27.4.11, סעיף 72 לפסק הדין של

השופט ניצן סילמן.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

ראו גם תמ"ש 11-01-313 ס.ע נ' נ.א מיום 26.8.13, פסקה 26 לפסק הדין, מפי השופט אסף זגורי. שם, בין היתר נכתב כי יש להביא בחשבון דפוס היחסים בפועל, תקופת/משך היחסים, האם נוצרה תלות כלכלית בתקופת היחסים, קיומם של ילדים משותפים, הפסדים או רווחים שנגרמו ליכולת ההשתכרות של בני זוג עקב הקשר, אופן חלוקת הרכוש המשותף ככל שחולק, גיל טוען למזונות, פוטנציאל ההשתכרות ולא כל שכן השתכרות בפועל. עוד נאמר שם בסעיף 27 לפסק הדין, כי תביעת מזונות משקמים אינה עומדת בחלל ריק ולא ניתן לנתקה מהמשבר ומהסכסוך המשפחתי והמשפטי בכללותו.

וגם השופט ארז שני בתמ"ש 16-05-5028 ק.ש נ' ע.א.פ מיום 8.6.17 בסעיף 59 לפסה"ד נאמר כי על החפץ במזונות משקמים להוכיח שניים: קיומו של הסכם ממנו הקובע זכות למזונות משקמים וקיומו של צורך ממשי במזונות.

עוד נפסק כי מזונות משקמים יפסקו מכוח הסכם מפורש ו/או מכללא יחד עם העקרונות הכללים של יושר, צדק ותום לב. משמעות הדברים היא כי הבסיס לזכות למזונות משקמים, הוא חוזי ויש לבחון בכל מקרה את כוונת הצדדים. ראו תמ"ש ת"א 51940/98 פלונית נ' אלמוני מיום 4.8.02. מפי השופט שאול שוחט.

וראו גם תמ"ש (ת"א) 14-04-4574 פלונית נ' אלמוני, מיום 8.6.15 השופט יהורם שקד המונה פרמטרים ובין היתר חוזר וקובע כי החבות בסיסה חוזה מפורש ובהעדרו מכוח עיקרון תום הלב, שיקולי הגינות וצדק.

ולבסוף, רע"א 8256/99 פלונית נ' פלוני, פ"ד נח(2) 213, בעמ' 234-233 מפי כבוד הנשיא בדימוס השופט ברק המורה כי על בסיס עקרון תום הלב יש לפסוק מזונות משקמים מקום בו הפסיקה נועדה להמשיך את קו המחשבה של הצדדים עובר לקרע וההגינות והיושר מחייבים כי במקום שהאחד נזקק לתמיכתו של האחר אם במזונות ואם באמצעים אחרים יש ליתן לו תמיכה זו. עוד נפסק שם כי מועד התשלום ייקבע על פי דרישות יושר, הגינות ותחושת צדק, וגובה המזונות ומשך תקופת החיוב יבחנו אף הם בראי תום הלב בשים לב בכל מקרה ומקרה לגופו, התנהגות הצדדים, מצבם הכלכלי, בני זוג חדשים ועוד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

ומן הכלל אל הפרט

12. היכרות הצדדים החלה בסמוך לסיום לימודי התיכון של התובעת, ונוהלה בעת שירותם, שירות חובה בצה"ל. לאחר שחרור הנתבע משירות צבאי חובה, ומשך כשנתיים טרם הנישואין, התגוררו הצדדים תחת קורת גג אחת. נתונים אלו לטעמי, שוללים הסתמכות כלכלית של התובעת על הנתבע והתובעת לא הוכיחה הסכם מפורש או הסכם מכללא, המטיל על הנתבע חבות לזון אותה במקרה של פרידה.

13. לעניין זה אין נפקא מינא כי התובעת ראתה בנתבע "שר האוצר של המשפחה" (ראו סעיף 95 לתצהיר התובעת) וככזה שילם את הוצאות הבית וזאת הן מאחר והתשלום נעשה מכספי הצדדים ולא רק מכספו – כך לגרסת התובעת עצמה והן מאחר וגם אם היה משלם זאת מכספו בלבד או מרביתו מכספו אין בכך ללמד על הסכם מכללא הכולל כוונה או התחייבות לזון את התובעת גם לאחר פרידה. ראו כב' השופט ג'יוסי בתמ"ש (נצ') 3281-01-09 ר.ט ג' ק.ל.ק מיום 26.9.11, סעיף 50 לפסק הדין.

14. לא זו אף זו, אלא שגם אם היה מוכח הסכם מכללא (וזאת לא הוכח) התובעת לא הוכיחה את נזקקותה למזונות. ראו כי התובעת בעצמה טענה כי במהלך חייהם המשותפים היא עבדה והרוויחה משכורת נאה (ראו סעיף 79 לסיכומים) והעבירה לנתבע סך של 3,000 ₪ מידי חודש, שילמה את החזרי הלוואות דודתה מהיתרה שנותרה בידה וגם את חיובי כרטיס האשראי ששימש לצורכי מחיית הצדדים (סעיף 80 לסיכומים).

15. התובעת, מאז שחרורה משירות החובה בצה"ל בשנת 2011, ולמעט בתקופת חופשת הלידה, עובדת באותו מקום עבודה ויכולה הייתה להמשיך לעבוד באותו היקף משרה. התובעת הפחיתה משרתה – מרצונה, שכן היא מעדיפה לקבל קצבת השלמת הכנסה, כפי שהצהירה בסיכומיה. ראו לעניין זה סעיף 26 בפסה"ד בעניין מזונות הקטינה – לעיל.

16. נוסף על כך, התובעת לא הוכיחה (ולמעשה כלל לא טענה) כי סבלה חרפת רעב.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)

תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)

ג' נ' ג'

17. זאת ועוד, תביעת התובעת הוגשה כשנה וחודשיים לאחר הפרידה. ככל שהתובעת נזקקה למזונות מהנתבע, לא נהיר מדוע השתתתה בהגשת התביעה למשך תקופה כה ארוכה, לאחר פרידת הצדדים – והתנהלותה זו מחלישה טענתה כי היא נזקקת למזונות משקמים.

18. נוסף על כך התובעת לא ידעה להסביר הסכום הנתבע. עתירתה לתשלום של 3,000 ₪ למשך 60 חודשים (180,000 ₪), עבור תקופת נישואין של 21 חודשים, נטענה בעלמא ללא פירוט צרכיה, מצבה כלכלי או נזקקות. ראו עמוד 22 שורות 31-4 וגם עמוד 23 שורות 12-1 :

ש. מה הסכום לו את טוענת בתביעה למזונות משקמים?
 ת. (משתתתה ארוכות)
 ש. האם זה נכון שבסעיף 96, אעזור לך כי אין לנו את כל היום, א טוענת כי.... אגיד לך מה את טוענת....
 ת. מזונות משקמים בסך 3,000 ₪ לתקופה של 60 חודשים.
 ש. אם נעשה חשבון, 3,000 כפול 60, כמה זה יוצא? אעזור לך, זה 180,000 ₪
 ת. אין לי כרגע מחשבון
 ש. בהגשת כתב תביעה למזונות משקמים את בעצם טוענת בפני בית המשפט כי את זקוקה ל- 3,000 ₪ כפול 60 חודשים כדי להשתקם מהנישואין שלנו, אמת?
 ת. אמת
 ש. אז אם הבנתי נכון, התחתנו בחודש אפריל 2015, נפרדנו בחודש ינואר 2017. זה יוצא 21 חודשים, אמת?
 ת. אמת

...
 ש. שאלת בית משפט: מעבודה בביטחון ומעבודה בחנות?
 ת. אני לא יודעת מה רכשנו כי דימה ניהל את הכספים בבית. אני רק הורדתי את הכסף מהחשבון שלי, והוא ניהל הכל.
 ש. שאלת בית משפט: לאור מה שאת יודעת כמה כל אחד מכם הרווחתם, שאחרי שביליתם יצאתם, יצאתם לחופשות – נשאר לכם מיליון וחצי ₪ נטו אחרי מיסים ביד. זה נשמע לך הגיוני?
 ת. לא יודעת, לא סופרת כך. אני לא יודעת אם זה הגיוני.
 ש. שאלת בית משפט: כמה הרווחת בממוצע כאשר חייתם יחד?
 ת. בסביבות 4,000 ₪
 ש. כמה הוא הרוויח?
 ת. 9,000 או 10,000 ₪ משהו כזה.
 ש. שאלת בית המשפט: זה אומר כי הרווחתם יחדיו לשנה 156,000 ₪. זה לפי הסכומים הגבוהים שנתתם. וזאת אומרת שספרת 10 שנים נטו בהנחה שלא אכלתם, לא שתיתם, לא התלבשתם ולא יצאתם – זה נשמע לך הגיוני?
 ת. לא."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-26969 (מזונות קטינה)
תלה"מ 18-03-29275 (מזונות משקמים)
ג' נ' ג'

19. לסיכום – לא נמצא בסיס לטענות התובעת, לא בהסכם מפורש ולא בהסכם מכליל או תום לב, ומכל מקום התובעת לא עמדה בנטל להוכיח צורך ממשי בפסיקת מזונות משקמים או כי סבלה חרפת רעב ועל כן תביעתה למזונות משקמים נדחית.

20. בשים לב לאמור לעיל, מצאתי כי תביעת התובעת למזונות משקמים התבררה כתביעת סרק שלא היה מקום להגישה, שלא לומר שימוש לרעה בהליך המשפטי.

מקום בו מוגשת תביעת סרק, בפרט כאשר התובעת מיוצגת על ידי הלשכה לסיוע משפטי, יש מקום לחיוב בהוצאות משפט. חיוב בהוצאות זה נועד להבטיח את אינטרס הציבור כי לא יוגשו תביעות סרק הפוגעות במתדיינים הממתינים לתורם וגורמות לבזבוז משאבי ציבור – סיוע משפטי, זמן שיפוטי ועומס על בתי המשפט.

לאור היקף הסעד הנתבע, מועד הגשת התביעה, טענות התובעת, אופן ניהול ההליך על ידה, והעובדה כי הנתבע ייצג את עצמו, בתביעה למזונות משקמים אני מחייבת את התובעת בהוצאות משפט לטובת הסיוע המשפטי בסך של 5,000 ₪ וסכום זהה לטובת הצד שכנגד. החיוב לסיוע המשפטי ישולם ב-15 תשלומים חודשיים ואילו החיוב לטובת הצד שכנגד יובא בחשבון בעת איזון המשאבים בתביעה הרכושית.

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים, תיקוני הגהה ועריכה.

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור ההליכים שבכותרת.

ניתן היום, א' אייר תש"פ, 25 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ שינפלד, שופטת